

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen jeg er enig med hr. Kofod-Svendsen i, at fleksibilitet er vigtig. Vi er villige til at diskutere fleksibilitet alle mulige steder i samfundet, men hvis hr. Kofod-Svendsen tror, at dette betyder, at vi ikke længere skal satse på at få vores børn passet i daginstitutioner, svarer det ikke til SF's politik. Vores udgangspunkt er, at de familier, der har små børn – og det gælder, hvad enten man har børn i daginstitutioner eller ej – er meget klemt arbejdsmæssigt, og de skal have en mulighed for at gå ned i arbejdstid, imod at andre kommer ind på arbejdsmarkedet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja, så er det tiende gang, vi har hørt statsministeren give sin åbningsredegørelse, og jeg tror egentlig aldrig nogen sinde, vi har fået præsenteret sådan en tynd kop te. Redegørelsen er fuldstændig præget af mangel på visioner for fremtiden. For så vidt kunne de få og små markeringer, der ligger i talen, lige så godt og med samme overbevisning have været fremført af hr. Svend Auken eller udenrigsministeren eller hr. Holger K. Nielsen. Man kunne næsten tro, at statsministeren var ved at køre træt.

Egentlig er det jo heller ikke særlig overraskende, at luften er ved at være kraftigt ude af regeringen. Den politiske udvikling, man i de sidste ni år har ledet, har medført det sørgelige resultat, at regeringen sammen med de såkaldt ansvarlige partier har ført det danske samfund tættere ved afgrunden end nogen sinde før.

Årets finanslovsforslag har et underskud på 30 mia. kr., og det bliver sandsynligvis meget større – det er jo altså fantastisk ansvarligt af partierne. Underskudslovene er desværre ved at være regeringens kendetegn. Det er faktisk femte år i træk, at man ikke kan få tingene til at hænge sammen, og derfor stiger skatterne og den offentlige gæld år efter år efter år.

Man kan en gang imellem ikke lade være med at gå og tænke på, hvad man ville gøre, hvis man nu selv var statsminister. Jeg kan roligt sige: Jeg ville da under ingen omstændigheder tillade, at min regering fremsatte en finanslov med 30 mia. kr. i underskud. Jeg ville også nok fyre den finansminister, der ikke kun-

ne få tingene til at hænge sammen, og udnævne en ny med anderledes god forstand på finanserne. Jeg ville også sikre, at den finanslov, som regeringen fremsatte, var af en sådan karakter, at den stort set var sikker på at blive vedtaget af det ikkesocialistiske flertal.

Desværre tager den nuværende statsminister kikkerten for det blinde øje og skuer ud over dette ikkesocialistiske flertal uden at gøre andet og lader således den danske finanslov være en synkende skude. Det er trist, men det er desværre aktuelt.

Fremskridtspartiet har sagt ja til at gå konstruktivt ind i forhandlinger om finansloven, men vores mål er altså et ganske andet end regeringens, nemlig at få ændret underskuddet på de 30 mia. kr., så der i hvert fald bliver balance. Vil regeringen kun forhandle om en besparelse på ca. 7,7 mia. kr., som den har sagt, så har Fremskridtspartiet ikke nogen større interesse i at deltage. Men naturligvis siger vi ja til en forhandling. Det er rent faktisk det, vi gerne vil; vi vil gerne have kørt tingene på rette spor igen.

Der er enkelte punkter, og det ved finansministeren, som vi på forhånd har sagt nej til. Det drejer sig i første omgang om besparelser på hjemmehjælpsområdet, varmhjælp for ældre og boligydelse. Men ingen skal være i tvivl om, at hvis finansloven ikke giver væsentlige forbedringer for den danske økonomi, vil vi sige et bragende nej til en 1992-finanslov, ligesom vi vil opfordre andre ægte ansvarlige partier til at gøre det samme.

Statsministeren fastholder en udgiftsramme på 245 mia. kr., som statsministeren kalder fast. Men statsministeren nævner ikke i sin tale, at regeringen kun kan skaffe dækning for 215 mia. kr. Så er det naturligt, at et sådant regnskab afvises, hvilket Fremskridtspartiet naturligvis vil gøre. Vi vil gerne stille vores 12 mandater til rådighed for regeringen, hvis den seriøst vil gå ind i forhandlinger med Fremskridtspartiet om en ændret og forbedret finanslov, hvor vi ikke skal opleve et nyt underskud i 30 milliarder kroners-klassen.

Et meget positivt signal, statsministeren udsendte i sin åbningsstale, var spørgsmålet om forskellige reformer på arbejdsmarkedet. De signaler vil Fremskridtspartiet bide mærke i. Vi mener, at reformer på arbejdsmarkedet er meget nødvendige for at gøre ledigheden min-